

РЕШЕНИЕ

№ 41081

гр. София, 09.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 25.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7173** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.10,ал.1,т.25 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Е. П.- гражданин на А. срещу Отказ за издаване на виза тип “Д” от 25.06.2025 година на Консулско длъжностно лице– Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Е., А..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че отказът е издаден при нарушение на материалния и процесуалния закон, като са налице всички основания да бъде издадена виза. Посочва се още, че при издаване на Отказа е нарушено правото на личен и семеен живот, което не е отчетено от страна на административния орган. Искане се отмяна на отказа и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Е. П. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат П., редовно упълномощен, който заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- Консулско длъжностно лице- Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Е., А. редовно и своевременно призован не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства е видно, че със Заповед №95-00-26/16.01.2025 година на Министър на външните работи е наредено право да

вземат решения за отказ за издаване на визи на основанията по чл.10 от ЗЧРБ и чл.32 то,т.1 от Регламент /ЕО/ № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността/ Визов кодекс/ длъжностни лица, като възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват/ съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение №7 към чл.34,ал.3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим и по Приложение № 6 към чл.32 от Визовия кодекс.

Със Заповед № Ав-02-02/14.02.2025 година на Временно управляващ Посолството на РБ в А., Е. е определен П. П. – Първи секретар, З. за консулско длъжностно лице, което да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение № 7 към чл.34,ал.1 и ал.3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим и по Приложение 6 към чл.32 от Визовия кодекс за уведомяване и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране и или отмяна на визи.

Със Заповед УРИ №5392 ПАМ364/27.04.2025 година на Главен оперативен дежурен -Началник на 04 сектор при ООДЦ- СДВР- Главен инспектор е наложена ПАМ“ Връщане до страна на произход“- А. на Е. П.- гражданин на А., като е допуснато предварително изпълнение на заповедта.

Със Заповед УРИ№5392 ПАМ-365/27.04.2025 година на Главен оперативен дежурен Началник на 04 сектор при ООДЦ- СДВР- Главен инспектор е принудително настанен в СДВНЧ оспорващият Е. П. за срок не по- дълъг от 6 месеца .

С Определение № 14880/30.04.2025 година,постановено по адм.дело № 4487/2025 година по описа на АССГ е отменено Разпореждане за допуснато предварително изпълнение на Заповед №5392 ПАМ-364/27.04.2025 година, издадена от Главен оперативен дежурен - Началник на 04 сектор при ООДЦ- СДВР- Главен инспектор, с която на Е. П.- гражданин на А. е наложена ПАМ- „ Връщане до старана на произход“- А..

С Определение №15364/07.05.2025 година, постановено по адм.дело № 4669/2025 година е спряно предварителното изпълнение на Заповед с рег.№5392 ПАМ-365/27.04.2025 година , издадена от Главен оперативен дежурен – Началник на 04 сектор при ООДЦ-СДВР, с която на основание чл.44,ал.1, вр с чл.41,т.2 от ЗЧРБ е разпоредено принудителното настаняване на Е. П. в СДВНЧ, постановил незабавното освобождаване на Е. П., гражданин на А. след влизане в сила на определението на съда за спиране на изпълнението на заповедта за принудително настаняване в СДВНЧ.

На 27.05.2025 година оспорващият депозирал Заявление за издаване на виза тип Д към което приложил всички необходими документи.

На 25.06.2025 година ответникът по оспорването издал оспореният отказ, с който на основание чл.10,ал.1,т.25 от ЗЧРБ- на лицето е наложена ПАМ по чл.41,т.2 от ЗЧРБ, освен ако не е допуснато доброволно завръщане.

По делото е приложено заверено копие на цялата административна преписка, в това число и две съдебни Решения на АССГ – едното от 29.09.2025 година и другото от 13.10.2025 година, с които и двете заповеди - за принудително настаняване в СДВНЧ и за налагане на ПАМ-“ Връщане до страна на произход“- А. са отменени, както и доказателства , че са образувани производства пред ВАС на РБ.

От показанията на свидетеля Ю. П.- съпруга на оспорващия се установява кога е бил задържан оспорващият- в края на месец април 2025 година и,че сега в момента се намира в Е..

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град

намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

Оспореният Отказ за издаване на виза тип Д от 25.06.2025 година на Консулско длъжностно лице- Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Е., А. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Отказът е издаден от компетентен орган- това е Консулско длъжностно лице- Завеждащ консулска служба в Посолството на РБ в Е., А., на когото нормата на чл.9г от ЗЧРБ е предоставила правото да издава, отказва издаването, да анулира и отменя визи.Това право е доразвито и залегнало и в чл.10,ал.1 от НАРЕДБАТА ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗИ И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВИЗОВИЯ РЕЖИМ, според която визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга Държава-членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген,с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. От своя страна, съгласно чл. 27. ал.1 от Наредбата,Министърът на външните работи определя със заповед дипломатическите и консулските представителства, в които консулските длъжностни лица могат да вземат самостоятелни решения по издаването на визи за краткосрочно пребиваване със срок на валидност до 1 година. По силата на аления втора, ръководителите на дипломатическите и консулските представителства определят с писмена заповед след получено съгласие на Дирекция "К. отношения" консулските длъжностни лица, които имат право да вземат самостоятелно решение по ал. 1.

В конкретния случай, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че към датата на издаване на отказа, Министър на външните работи със Заповед от 16.01.2025 година възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват /съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 към чл.34,ал.1 и Приложение № 6 към чл.32 от Визовия кодекс за уведомление и обосновка на отказа на издаване на виза ,анулиране или отмяна на виза.

Отказът е издаден от лицето П. П. на дата 25.06.2025 година и към тази дата по делото се съдържат писмени доказателства сочещи, че лицето П. П. е определен с нарочна Заповед № Ав-02-02/14.02.2025 година на Временно управляващ Посланик в Посолството на РБ в Е., А. за консулско длъжностно лице ,което може да съставя, подписва и връчва/ съобщава на заинтересованите лица формулярите, посочени в Приложение № 7 и №6 към чл.32 то Визовия кодекс за уведомяване и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.

Отказът отговаря на изискването за форма и е мотивиран.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия, че в Отказа липсват мотиви и не е ясно защо е отказано издаването на виза, защото Отказът се издава по формуляр, в който се посочва основаниято за отказ и в него е посочено защо и въз основа на какво се отказва

издаването на виза вид „ Д“. От своя страна, отказът е мотивиран и с посочено правно основание- нормата на чл.10,ал.1,т.25 ЗЧРБ, сочеца, че се отказва издаване на виза на лице, на което е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане.

Твърдението за липса на мотиви не е налице, още повече, че на оспорвания безспорно е станала известна волята на органа защо се отказва издаването на виза. В РЕШЕНИЕ № 3567 ОТ 04.04.2023 Г. по АДМ. Д. № 641/2023 Г., IV ОТД. НА ВАС е посочено, че“ видно от представеното заверено копие от административния акт, същият представлява стандартна форма за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. В него, независимо от кратката форма, са посочени фактически и правни основания в достатъчна степен да обосноват отказа за издаване на съответния документ. Визата по своята същност представлява разрешение за влизане и пребиваване, за транзитно преминаване през територията на Република България или за летищен транзит. В конкретния случай за краткосрочно пребиваване на територията на държавата, в изключителното право на която е да направи съответните преценки и да разреши или откаже поисканото от подалото документите лице“.

Липсата на мотиви на акта във всички случаи е основание за отмяната му, съгласно т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г. - задължително за съдилищата на основание [чл. 130, ал. 2 от ЗСВ](#). Посоченото нарушение представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по [чл. 146, т. 2 от АПК](#) и за отмяна на отказа. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема,че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

При издаване на отказа, ответникът по оспорването е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално- правните на ЗЧРБ.

Вярно е, че Отказът е изготвен в законоустановената форма съгласно [Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим](#) /Н./, във връзка с [чл. 59 от АПК, но това само](#) по себе си не води до извод, че е достатъчно да е изготвен стандартен формуляр за отказа за издаване на виза. В [чл.34 от Наредбата е визирано](#), че не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в [чл. 10 от Закона за чужденците в Република България](#). За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно [приложение № 7](#), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по [чл. 10, ал. 2](#) или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

Правната регламентация на издаването на визи, се съдържа в ЗЧРБ, в чийто член първи е посочено, че този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България. Легално определение на понятието“ чужденец“ е даден в разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗЧРБ, според която разпоредба чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин,чужденец е лице, което не е гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Легално определение на понятието чужденец е дадено и в параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ,според която "[Чужденец](#)" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Съгласно чл.8 от ЗЧРБ, от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Според параграф 1, т.3 от ДР на ЗЧРБ,"[Редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ документ](#)" е този,който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл. Визата е разрешение, издадено от Република България, за влизане и пребиваване, транзитно преминаване или летищен транзит/аргумент от чл.9 от ЗЧРБ/, а видът на визата се определя от целта, за която се издава. Видовете визи са изчерпателно посочени в чл.9,ал.2 от ЗЧРБ- и това са за летищен транзит (виза вид "А"), за краткосрочно пребиваване (виза вид "С"), за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"). Виза се издава под формата на единен визов стикер по образец на Европейския съюз и е валидна само с редовния документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, в който или към който е положена. а данните, нанесени във визовия стикер, не могат да бъдат променяни. Визовият стикер се полага в редовен паспорт или друг документ за задгранично пътуване, признат от Република България. Съгласно чл. 22,ал.1 от ЗЧРБ, пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на изрично посочени в текста на нормата документи, едно измежду които е и издадена виза по

чл. 9а, ал. 2;

Условията и редът за издаване, отказ за издаване, анулирането и отмяната на визи и за определяне на визовия режим се определят с акт на Министерския съвет и това е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. в чийто чл.4 е посочено, че гражданите на държавите, посочени в приложение 1 на Регламент 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. (ОВ, L 81 от 21.03.2001 г., специално българско издание: глава 19, том 03) и регламентите за неговото изменение, влизат и пребивават или преминават транзит през територията на Република България с визи/ измежду които и А./, чийто гражданин е оспорващият. За да се издаде виза от съответния вид, чужденецът следва да подаде заявление, което според чл.10, ал.2 от Наредбата се подава в дипломатическото или консулското представителство в държавата, в която гражданинът на трета страна пребивава на законно основание, а в случаите по чл. 10, ал. 2 - пред органите за граничен контрол на граничните контролно-пропускателни пунктове. Заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване се подава само в дипломатическите и консулските представителства по постоянното местоживее на кандидата или в тези представителства.

На консулското длъжностно лице е вменено задължение да определи дата и час за подаване на заявлението от кандидата, като по правило срещата се уговаря в срок до 2 седмици от датата, на която е поискана. В надлежно обосновани спешни случаи може да бъде разрешено заявлението да бъде подадено без предварително уговорена среща или същата да се проведе незабавно. Не се прилага изискването за предварително уговорена среща за членовете на семейството на гражданин на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство или на Конфедерация Швейцария.) Кандидатите за издаване на виза се явяват лично за подаване на заявлението освен в случаите, когато има сключен договор с външен доставчик на услуги, ползват се услугите на акредитиран търговски посредник или на почетен консул. Изключение от правилото за лично явяване може да се допуска в случаите, когато от кандидата са събрани биометрични данни в предходните 59 месеца.) Изключения от изискването по ал. 3 се допускат, ако не съществуват съмнения за добрите намерения и име на кандидата за виза (bona fide) с оглед на неговата известност, но при подаване на заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване не се допускат изключения от изискването за лично явяване. Съгласно чл.19, от Наредбата, при подаване на заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване кандидатът представя документите и информацията по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и документи и копия на тях, обосноваващи искането за виза за дългосрочно пребиваване по реда на Закона за чужденците в Република България и на правилника за прилагането му, и за притежаваните финансови средства за издръжка и подслон.

В конкретния случай, чужденецът- оспорващ в настоящото производство на дата 27.05.2025 година е подал заявление за издаване на виза вид „Д“ като е приложил всички изискуеми документи, в това число и доказателства за сключен Граждански брак с българска гражданка на 09.05.2025 година и след това доброволно е напуснал РБ / видно от положения печат на паспорта му – че доброволно напуска РБ с дата 09.05.2025 година, след като са издадени двете заповеди за налагане на ПАМ -“ връщане до страна на произход“-А. и принудително настаняване в СДВНЧ. След приемане на заявлението за издаване на виза, Консулско длъжностно лице не е спазило визираната в чл.30 от Наредбата процедура-искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл. 15, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България се изпраща чрез Дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република България, не е поискал разрешение от Дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". Според чл.30, ал.3 от Наредбата решение по заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване на граждани на трети страни се

взема по реда на ал. 2 в срок до 35 работни дни, считано от датата на подаване на заявлението, а провнендената съгласувателна процедура с ДАНС. В нормата на чл.34 от Наредбата е посочено, че не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в [чл. 10](#) от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно [приложение № 7](#), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по [чл. 10, ал. 2](#) или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

Полученото становище от ДАНС не е, че лицето представлява заплаха за националната сигурност, а е в посока, че има издадена Заповед за налагане на ПАМ- Връщане до страна на произход“-А..

В конкретната хипотеза, ответникът по оспорването е аргументирал отказа си като е посочил, че заявителят не отговаря на изискването на чл.10,ал.1,т.25 от ЗЧРБ, според която отказва се издаването на виза на чужденец, когато на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане.

Няма доказателства ответникът по оспорването да е анализирил приложените доказателства и най- вече, че лицето доброволно е напуснало РБ на дата 09.05.2025 година, не е установил, че Заповедта за налагане на ПАМ- „Връщане до страна на произход“ А. не е влязла в сила, а допуснатото предварително изпълнение на заповедта от страна съда е отменено, налице е висящ съдебен процес и по повод Заповедта за принудително настаняване в СДВНЧ/ които все още не са приключили и само и единствено е приложил правната норма, без да анализира заявлението и приложените към него доказателства.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаване на отказа ответникът по оспорването е допуснал и нарушение на правото на личен и семеен живот, не е отчетел обстоятелството, че оспорваният има сключен граждански брак с българска гражданка на 09.05.2025 година и има дете, родено в РБ на дата 24.06.2025 година, като по този начин е допуснал и нарушение на чл.8 от ЕКЗПЧОС, сочещ, че всеки има право на неприкосновеност на личния и семейния си живот, на жилището и на тайната на кореспонденцията. Намесата на държавните власти в упражняването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала. Правото на семеен живот, прогласено в редица национални и международни актове, директно приложимо по силата на [ЕКПЧОС](#), прогласено като основно право на личността в правото на ЕС, намиращо своето отражение и в [чл. 32](#) и [чл. 46 КРБ](#), може да се определи като фундаментално право на личността, поради което същото е по-висша нормативна сила от регламентираните обществени отношения, засягащи правото на свободно влизане и пребиваване в РБ от граждани на трети държави членки. Това е и житейски и нормативно обосновано и продиктувано с необходимостта от зачитане правата на индивида, гарантиране пълноценното му съществуване и неговото лично щастие, за да бъде последният пълноценен чл. на обществото.

В конкретния случай е налице нарушение на правото на личен и семеен живот на оспорвания, не обсъдено, че на територията на РБ оспорваният има членове на неговото семейство и неиздаването на виза води до нарушаване правото на личен и семеен живот. В РЕШЕНИЕ № 6313 ОТ 26.05.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 3546/2021 Г., IV ОТД. НА ВАС е посочено, че съгласно [чл. 8, ал. § ЕКЗПЧОС](#) отказът за издаване на виза не представлява потенциално нарушение на основното право на семеен живот на жалбоподателя и следва да се има

предвид, че правото на зачитане на семейния живот не гарантира по общ начин правото да се избира най-подходящото място, на което да се води семеен живот /Решение от 28 ноември 1996 г. по дело А. срещу Н., § 71/. Правото на семеен живот, прогласено в редица национални и международни актове, директно приложими по силата на [ЕКПЧОС](#), прокламирано като основно право на личността в правото на ЕС, намира своето отражение и в разпоредбата на [чл. 32](#) и [чл. 46 КРБ](#).

Всичко това сочи, че отказът е незаконосъобразен, което предпоставя отмяната му и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне, при което следва да се анализират всички приложени и събрани и в хода на съдебното производство доказателства.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива в размер на 10 лева – заплатена държавна такса, а на адвокат П., осъществил безплатно процесуално представителство по делото на основание чл.38,ал.1,т.3 от Закона за адвокатурата и съгласно чл.38,ал.2 от Закона за адвокатурата, сочещ, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. По силата на Наредбата за възнагражденията за адвокатската работа- чл.8,ал.3 за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева и сума в размер на 1000 лева следва да бъде заплатена на адвокат Д. П..

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ОТКАЗ за издаване на виза тип “Д“ от 25.06.2025 година на Консулско длъжностно лице– Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Е., А..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ-ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКА СЛУЖБА ПРИ ПОСОЛСТВОТО НА РБ В Е., А. ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ -ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКА СЛУЖБА ПРИ ПОСОЛСТВОТО НА РБ В Е., А. ДА ЗАПЛАТИ НА Е. П. – ГРАЖДанин на А. СУМАТА ОТ 10 ЛЕВА РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ.

ОСЪЖДА КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ-ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКА СЛУЖБА ПРИ ПОСОЛСТВОТО НА РБ В Е., А. ДА ЗАПЛАТИ НА АДВОКАТ Д. П. СУМАТА ОТ 1000 ЛЕВА-АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ПО РЕДА НА ЧЛ.38,АЛ.2 ОТ ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА, КАТО СУМАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

